

του Παύλου Μουρουζίδη

Είναι να απορεί και να εξοργίζεται κανείς, αν δεν αναρωτιέται αφελώς:

- Μα πως γίνεται, τριάντα χρόνια μετά την κατάρρευση (πιο σωστά, την αντεπανάσταση σε συνθήκες κατάρρευσης) του σοβιετικού μπλοκ, όλο το αντίπαλο πολιτικό φάσμα να μην αρκείται στη λαιμοκοπή και τη χλεύη του πρώιμου σοσιαλισμού, αλλά να συνεχίζει να εκφράζει τόσο μίσος και μένος απέναντι σε οποιονδήποτε κομμουνιστικό συμβολισμό, χωρίς να υπάρχει κάποιος ορατός «κίνδυνος»;

Φίλος από το Μεσόβουνο Εορδαίας, μου μετέφερε χαλαρή κουβεντούλα σε ομήγυρη, που διημέφθη μεταξύ μπράβου παλιού δεξιού βουλευτή της περιοχής, με ... ένσημα παλαιώθεν στις ακροδεξιές χουντομαζώξεις «μνήμης» στο Γράμμο:

- Το Μεσόβουνο πρέπει να αποκομμουνιστικοποιηθεί!

Η γλώσσα όμως είναι δηλωτική και των προθέσεων!

Το ακροδεξιό έμπνευσης-προέλευσης λεξιλόγιο δεν δηλώνει απλώς την απέχθεια του απέναντι στο τοπικό ψηφοδέλτιο του ΚΚΕ και τους ψηφοφόρους του, αλλά προκρίνει ως λύση τη μόνη λύση που μπορεί να διανοηθεί ο σάπιος εγκέφαλος των πολιτικών γόνων των χαφιέδων, των γερμανοτσοβιάδων και των

απανταχού κοπριτών και τεμπελχανάδων, δηλαδή της δεξιάς πολυκατοικίας που τους εκφράζει:

- Τι εννοεί ο μπράβος, λέγοντας «αποκομμουνιστικοποίηση» ενός ολόκληρου ιστορικού και ηρωϊκής παράδοσης χωριού;

Αποκομμουνιστικοποίηση στην ακροδεξιά αργκό λοιπόν σημαίνει, ριζική-οριστική λύση σε συνθήκες «πολεμικού καπιταλισμού», δηλαδή εξώθηση σε μάχη ώστε να εξοντωθούν οι εχθροί και αποκλεισμός των γραμμών ανεφοδιασμού με χρήση κάθε μέσου (εκβιασμοί, δολοφονίες, εκκενώσεις, δολιοφθορές κλπ), μηδενική ανοχή σε κάθε έκφραση ή τροφοδότηση σχετικών ιδεών κλπ. Ως γνωστόν οι κατσαπλιάδες του Μιχάλαγα στην περιοχή της Κοζάνης, του Αντών Τσαούς στις Σέρρες, του Κισά Μπατζάκ στο Κιλκίς, του Σούρλα στη Θεσσαλία και του Μαγγανά στην Πελοπόννησο κ.ά., δεν χαρακτηρίζονταν από τα ... ανθρωπιστικά τους ιδεώδη παρά μόνο για την αγάπη τους στις ... εγγλέζικες λίρες.

Ένας μπράβος επώνυμου στελέχους της ΝΔ δεν εκφράζει απλώς την καφρίλα που κουβαλάει στον τεμπέλικο δυσώδη εγκέφαλό του αλλά προφανώς αντανακλά και την σαπίλα του περιγυρού του. Εκφράζει αντικομμουνισμό ο οποίος, εν αδυναμία κοινωνικής εναλλακτικής πρότασης των κρατούντων, αποτελεί το μόνο συνεκτικό ιδεολόγημά τους.

Το έχουμε ξαναγράψει πολλές φορές, σε συνθήκες βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού, ιδίως σε συνθήκες του Γ' εν εξελίξει παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού πολέμου, κατά τις οποίες δεν υπάρχει από πλευράς των κρατούντων σοβαρή δυνατότητα ενσωμάτωσης και συμμαχιών με τα λαϊκά στρώματα, υπάρχει, αντικειμενικά, απουσία θετικής πρότασης διεξόδου από την κρίση και κοινωνικής προοπτικής.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν ζήτημα υπεράσπισης μιας κάποιας κομμουνιστικής/κομματικής ταυτότητας ή ιστορική εμμονή κάποιων νοσταλγών του ηρωϊκού παρελθόντος.

Πρόκειται για δημοκρατικό ζήτημα που αφορά κομμουνιστές, ενταγμένους (ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.α.), ανένταχτους καθώς και δημοκράτες ευρύτερα. Και τίθεται έτσι από την ίδια την κυβέρνηση των εκκενώσεων (δασών, χωριών και καταλήψεων) από τη στιγμή που η ίδια το έθεσε πολλαπλώς: ζητούμενο είναι η ήττα των αριστερών ιδεών.

Απέναντι σε όλη αυτή την άεργη σαπίλα, τους **απαντάμε: ελάτε να μας αποκομμουνιστικοποιήσετε!**

Υ.Γ.: μιας και αναφερθήκαμε στην προσφιλή τακτική των εκκενώσεων της ΝΔ για τις πυρκαγιές (τυχαίο πως πρόκειται για τη μόνη «τακτική» τους αντιμετώπισης κρίσεων «πυρκαγιών», δασικών ή κοινωνικών, ενώ η πυρκαγιά στη Διαδιά μπήκε στην τρίτη βδομάδα που κατακαίει ανεξέλεγκτα). Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, η Κούβα στη διάρκεια των 60 χρόνων του σοσιαλισμού από την επανάσταση του '59 τριπλασίασε τις δασικές της εκτάσεις. Εδώ, στο καπιταλιστικό μετεμφυλιοπολεμικό κράτος της ΕΡΕ; ε συγγνώμη ... της ΝΔ;

2/9/2023